

1425 1. Dec. 1890: 1. Beh. af Lovf. om Afbetaling af tv. Kreditforeningers Gæld. 1426

saaledes at man her som sagt kommer lovlig langt ned mod Minimumsgrænsen. Jeg vil her tillade mig at anbefale Forslaget paa den Maade, at der tages lidt mindre af Reservecapitalen, og at man saa muligens søger en Forlængelse af Afdragstiden paa Laanene, om ikke saa meget, som Forslaget af 1887 gik ud paa, idet der der var foreslaaet en Forlængelse fra 45—58 Aar, saa dog noget kortere. Jeg kan ikke rigtig stønne, at det ikke skulde være en Fordel for Interessenterne i disse Foreninger, at Afdragstiden forlænges. Naar man ser hen til de andre Kreditforeninger, f. Eks. Distrikternes Kreditforening, i hvis 5te Serie Laanene hovedsagelig have en Afdragstid paa 69½ Aar, og den norske hvide Landkreditforening, hvor det, saa vidt jeg veed, for tre Aar siden ligesom blev vedtaget, at den ene pCt. Afdrag i de afsluttede Serier skulde nedsættes til en halv Procent, hvorved selvfølgelig Afdragstiden forlængedes ikke saa Aar, saa ser jeg heri en Tilkendegivelse fra disse Kreditforeningers Side af, at det ubetinget maa være en Fordel at slippe med et billigere Afdrag. Sær maa det jo være en Fordel for Husmandskreditforeningerne, at de saa den halve pCt. Udelske lagt over i den anden Ende i Stedet for, at den bliver taget de første 6—7 Aar. Med disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Det er selvfølgelig en Fordel og en Behagelighed for Husmandskreditforeningerne, hvis dette Forslag bliver vedtaget, men om det vil være saa ganske billigt overfor andre Statsborgere, er jo et Spørgsmaal, som kan blive taget under Overvejelse. Det er ikke saa meget for at komme ind paa dette, at jeg har ønsket at sige et Par Ord, men jeg vil tillade mig at udtale, at naar det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, nævnte de forskellige Udgifter, der ere forbundne med at saa Laan: Stempelafgift, Tinglæsningsgebyr o. s. v. og saa ogsaa Panteattest samt Kort- og Arealberegning, saa kan jeg ikke nægte, at det tit har forekommet mig, at disse Panteattester ikke ere aldeles nødvendige. Laanene udbetales jo nemlig ikke, før den tinglyste Obligation er indsendt til Bestyrelsen, og der er altsaa fuldstændig Sikkerhed for, at der ikke er noget

i Vejen. Naar den nye Obligation er tinglyst og indsendt til Bestyrelsen, er den Ting i Orden, og jeg forstaar ikke ret, hvilken Gavn Panteattesten skal gøre. Jeg vil henstille til nærmere Overvejelse ved Sagens videre Forhandling, om det ikke var gørligt, at Laanene kunde komme i Stand og blive berigtigede, uden at der absolut skal foreligge Panteattest.

Forlagsstilleren (Bust): Den Tilslutning, der fra forskjellige Sider i alt Fald er tiltænkt Lovforslaget, glæder mig naturligvis. De to ærede sidste Talere kom ind paa at nævne de tre Ting, der kunne gøres, og som i Forening med andet ville kunne lette de paagældende Interessenter. Det ene Ting er jo Amortisationstidens Forlængelse. Den antager jeg ikke, man vil kunne blive uenig med Regeringen om, fordi Regeringen i sit Forslag i sin Tid tog endogsaa ikke saa ganske saa Aar i Munden, og vi kunne jo heller ikke have noget imod en Forandring paa dette Punkt. Hvad det angaar, at Statskassen skulde styde noget til, saa har dette Lovforslag jo gjort den Forandring fra Forslaget fra i Fjor, at Statskassen ifølge det foreliggende Forslag kun skal betale en Del af Konverteringsomkostningerne. Hvad den tredje Ting angaar, nemlig Reservecapitalen, saa er det jo ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Børnholm (Blom) sagde, at det er lovbefalet, hvor meget der mindst skal være i Reservecapitalen, og naar Reservecapitalen for Husmandskreditforeningen i Distrikterne efter mit Forslag vil synke ned til 1,1 pCt., saa er det jo vel lidt; det, jeg har foreslaaet, vil altsaa blive for meget at lænse Reservecapitalen for. Naar vi derimod kunne saa Hjælp fra de to andre Steder, som det ærede Medlem, ligesom ogsaa det ærede Medlem fra Skjoldbelev (Harald Jensen), nævnte, nemlig en Forlængelse af Amortisationstiden og et lille Tilskud fra Statskassen, saa vilde det ikke være nødvendigt at komme saa langt ned med Reservecapitalen for nogen af Foreningerne. De faldne Udtalelser give mig, som sagt, Haab om, at der nu vil kunne udrettes noget i denne Hensende, og vi have ogsaa hørt, at den ærede Forlagsstiller fra i Fjor har tænkt sig at kunne gaa med til et Slutningsresultat, der indeholder en Lettelse paa disse 3